

Flygaard (DR):

Ministeren har tidligere under denne debat sagt, at det var en besynderlig situation, man stod i. Man kan næsten af ministerens udtalelse her få det indtryk, at det, ministeren beder om, enten er et mere vidtgående beslutningsforslag eller et egentligt lovforslag, der giver mulighed for at sikre hospitalerne. Det er vel ikke således, at ministeren er i tvivl om, at man inden for hovedstadsområdet, blandt de folkevalgte, blandt borgmestrene, ikke vil være med til at bakke det op, der er flertal for i folketinget?

Egon Jensen (S):

Jeg tror, hr. Flygaard har misforstået et eller andet. Jeg tror ikke, at indenrigsministeren ønsker beføjelser til at være eneheriker i dette land, heller ikke på sygehusområdet.

Denne debat skal ikke gå til ende, før det også er fastslået fra min side, at dette ikke er en debat for eller imod Sankt Lukas Stiftelsen eller Diakonissestiftelsen. Det er et spørgsmål om fremgangsmåden. Det er efter min opfattelse en utilbørlig måde at fremføre et problem på, i, om jeg så må sige, en søgen efter gehør for et eller andet synspunkt.

Jeg må sige, som indenrigsministeren sagde det, at det er forbavsende, at det ærede medlem hr. Hagen Hagensen, som er jurist, her fra folketingets talerstol siger, at vi bare skal se bort fra det formelle. Det formelle er en lovgivning, som hr. Hagen Hagensen selv har skrevet under på. Det skal jeg have in mente også i skatte- og afgiftsudvalget.

Når man fra hr. Pilgaard Andersens side taler om mastodonthospitaler og små hospitaler, så vil jeg gerne have at vide, hvornår socialdemokratiet har været modstander af små hospitaler. Aldrig. Det, vi taler om, er en planlægning. Det er noget, folketinget har bedt om at man fik en lovgivning om, og nu kommer man og vil planlægge på enkeltområder uden hensyn til, at der i og for sig ikke er noget problem.

Må jeg sige til fru Birthe Nielsen, som sagde, at man var demokrat i socialistisk folkeparti, at det håber jeg da, det er vi også i socialdemokratiet, men hvad har det specielt med denne sag at gøre? Jeg kan ikke se, at der ligger noget som helst i det.

Hr. Arne Melchior kom med den bemærkning, at forslaget var berettiget. Må jeg spør-

ge hr. Arne Melchior: hvor langt har man tænkt sig at gå med at tage enkelt-sager vedrørende en planlægning, som folketinget har vedtaget, og lægge dem ud til andre? Hvor langt kan et forslag være berettiget, når man taler om folkestyret? Og når hr. Arne Melchior taler om, at folketinget også er et administrativt organ, så vil jeg gerne have eksempler derpå. Det er vores ministre, det er ministerierne, der er administrationen. Det er folketinget og ikke domstolene, som er den lovgivende instans.

Min sidste bemærkning skal være den, at jeg endnu en gang vil gentage, at vi har megen respekt og sympati for hospitalerne og ikke ønsker at medvirke til en nedlæggelse, men vi ønsker ikke at medvirke til en sådan form for behandling i folketinget. Til hr. Svend Erik Hovmand har jeg ingen kommentar ud over, at det er, som hr. Dræbye sagde, dobbeltspil, og det er at gøre en god sag en dårlig tjeneste, den måde, man har gjort det på.

Hagen Hagensen (KF):

Tiden vil jo vise, om der er gjort en god gerning med det, der er sket. Jeg tror det.

Ministeren og hr. Egon Jensen bebrejder mig, at jeg har sagt: lad være at se på det formelle, nu skal vi se på det reelle. Dér vil jeg gerne sige, at det mener jeg at kunne sige oprigtigt i denne sag, for hvad er det, vi skal prøve på at gøre? Vi skal prøve på at hindre, at der sker en skade – det kan nemlig meget nemt komme til at ske – og derfor har dette beslutningsforslag et indhold, der opfordrer regeringen til at tage nødvendige initiativer for at sikre, at Sankt Lukas Stiftelsens og Diakonissestiftelsens hospitaler kan fortsætte som det, de er, og det er jo også det, grovskitsen går ud på.

Hvorfor er det nødvendigt at gøre det nu? Fordi Københavns kommune gennem sin økonomiske planlægning er ved at tage grundlaget væk under de to hospitaler. Det er for mig at se efter den lovgivning, der eksisterer, ministerens opgave at følge det, og det har ministeren da også gjort, da han allerede i et svar til mig på et spørgsmål i forrige måned kunne sige, at han havde bedt om at måtte følge denne sag meget nøje. Det er da givet, at ministeren vil gøre det, og jeg kan slet ikke forstå, at ministeren har noget som